

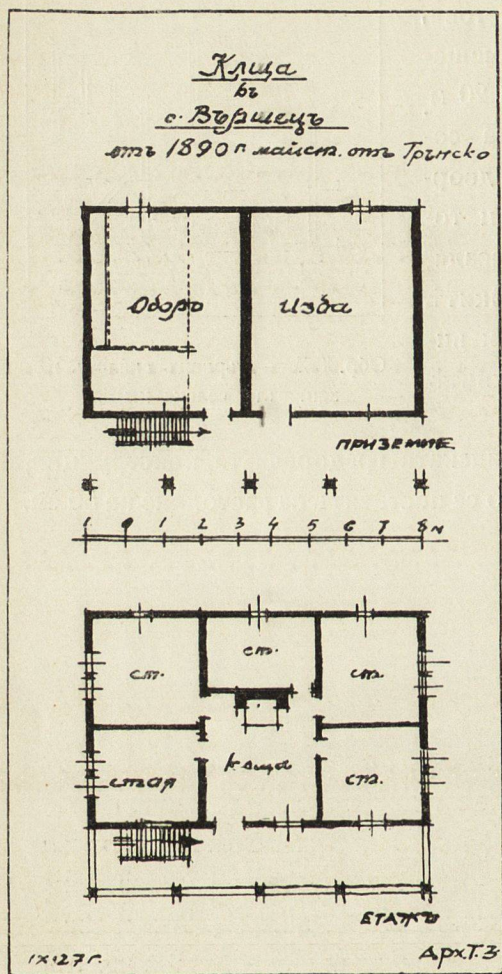
върху която по-късно ще се извърши таванската мазилка. По такъв начин цѣлият плафонъ на помещението е равенъ, гладко измазанъ и понеже дървото не е така близо до плоскостта на лицето на тази мазилка, никога не се напуква, както това е обикновено въ варовата мазилка върху летви. Така изработени и обвити въ глинения пластъ

дъсчици за черния подъ, се наричатъ „валци“.

Наименованието на отдѣлнитѣ греди въ паянтовия скелетъ на сградата въ тази частъ на България сж: (обр. 88) 1. темелъ, 2. дирекъ, 3. янъ, 4. греди, 5. янъ (горенъ, за разлика отъ първиятъ нареченъ доленъ), 6. дирече, 7. попъ, 8. мертекъ, 9. билс, 10. паянта, 11. баскии (летви).

Кжща въ с. Вършецъ (обр. 87 и 88). — Строена отъ майстори отъ Знеполе. Разпредѣлението ѝ говори че е строена за нуждитѣ на голѣмата челядъ (задругата).

Кжща въ с. Баница, Вратчанско (обр. 89). — По отношение на разпредѣлението на тази кжща нѣма какво да се каже особено. Интересъ представлява третирането на фасадата и специално дъгитѣ на чардака, който минава презъ цѣлата дължина на градин-



Обр. 88. — Кжща въ с. Вършецъ — вратчанско, разпредѣлени.

ската фасада. Тази сграда, както и тази въ Ново село (обр. 85) и тази отъ с. Тюрековци (обр. 77) сж характерни сгради за полската селска кжща присжща за западна България и тѣ опредѣлятъ единъ специаленъ класъ сгради, които обарзуватъ една архитектурна българска школа, която може да се нарече „западна“. Голѣмата връзка на този типъ съ италианския ренесансъ е очебиюща, миналъ по единъ пътъ различенъ отъ този който се наблюдава въ балканската кжща